

Beretning 1997

1997 blev et travlt år. Når der gøres status fremgår det også, at det ikke er så underligt, at man somme tider ikke har kunnet forstå, at tiden er fløjet af sted.

Feståret 1997

Allerede fra årets begyndelse tog vi festtøjet på. Ulla fyldte 50 i januar, og for en gangs skyld fik hun ikke helt sin vilje. Selv om Ulla havde frabedt sig en fest, var der hos familie og venner stor opbakning til at lave et surprise-party. Og det blev en stor overraskelse, hvor det var lykkedes at samle alt, hvad der kunne krybe og gå – inklusive jyder, kollegaer og Østerbroerne ovre hos Bodil og Villy, som lagde hus til og som havde stået for meget af det praktiske. Der var velkomstsang og skilteskov med billeder fra de forløbne 50 år, og det blev en rigtig vellykket aften. Fællesgaverne var længe ønsket grønlandske skulpturer – en tupilak i ben og en sæl i fedtsten.

Derefter var vi parate til at tage hul på Ullas arrangement, som var en uge på Madeira.

På selve dagen startede vi med fødselsdagssang og bonusgaver i form af smykker. Ulla fik lov til at bestemme dagens udflugtsmål, og om aftenen inviterede Ulla til spisning på Beatles gamle yacht. Så hun blev fejret med maner.

I april blev der kaldt til bryllup Esbjerg, hvor fætter Birger og Inger Lise blev smedet sammen og hvor der var tant og fjas i forsamlingshuset. Og så fik vi set deres hjem og snakket om stort og småt, om end mest om Nanna, som netop da var ret alvorlig syg.

Ullas fødselsdagsgave fra Addi og Asger var en tur i Tivoli med Linie 3-show, og den blev indløst i juni sammen med nogle af deres venner.

I juni var det *Solveigs* tur til at runde de 50, der blev fejret som havefest i tørvejr.

Månedene efter kunne vi nøjes med at gå over gaden til *Kurt*, som fyldte 70 og inviterede til et heldagsarrangement i haven.

Majken havde trukket sin fødselsdagsfest til familien fra Argentina kunne deltage i juli, og det blev også et vellykket arrangement i lokalerne ved Skt. Jakobs kirke.

Også *Line* rundede år. Der var inviteret alle de velkendte mennesker fra festerne i 'gamle dage'. Det vakte gamle minder frem, og snakken gik og Mogens holdt utrolig flot ud. Det blev også til en god snak med Søren, som førte til at han og Eva senere dukkede op på weekendbesøg for at snakke gamle dage sammen med vores drenge.

I august måtte vi anskaffe ny kaffemaskine for at leve op til vores løfte om at bidrage til morgenarrangementet ved *Kurt og Lis' guldbryllup*. Der var

sammenstimling på Højergårdsvej og om aftenen var vi inviteret med til spisning og dans.

Endelig tog Ulla turen til Sønderborg, og dukkede uventet op til fars fødselsdag i oktober sammen med Kurt og Lis.

I november kom turen så turen til *Herdis*: endnu en 50'er med et fyrværkeri af overraskelser i festens forløb.

Årets traditioner

Det lykkedes endnu engang at få samlet familierne Stolpe og Rishøj med tilhør til fælles *påskefrokost* til fælles glæde og underholdning for alle parter.

Årets *sommerfest* var begunstiget af godt vejr og deltagerne morede sig med at bygge labyrinter på store træplader.

Og endelig *damejulefrokosten*, som måtte holdes på den sidste søndag i november for at få kabalen til at gå op.

Rejsernes år

I forbindelse med Ullas fødselsdag var det bestemt, at den skulle fejres ved at invitere drengene og deres piger med til *Madeira*.

Tilmed havde John og Solveig skaffet sig en tur samtidig, så vi var mange til at dele de flotte naturoplevelser, som øen byder på.

Vi boede i Funchal, og lejede to biler, så vi kunne gøre øen på egen hånd. Vi måtte delvis sige 'Ak – hvor forandret', men der var også mange gode gensyn. Ikke mindst er nordkysten utrolig flot med stejle vulkanske bjerge og masser af vandfald.

Vejret var ikke det bedste men dog som en jævn god dansk sommer, og vi blev da også overrasket af snevejr oppe på højsletten. Derfor fik vi heller ikke den store fornøjelse af hotellets swimmingpool, selv om den dog blev prøvet. Vejret var dog ikke værre end at vi flere aftner spiste udendørs

Men Madeira er med sin frodighed og mange smukke og dramatiske udsigter bestemt en rejse værd, og det blev en rigtig vellykket og afslappende ferie i god stemning hos alle parter.

Ulla havde lagt billet ind på en frirejse med SAS – og fået den bevilget. Det største problem er, at man naturligvis kun kommer med, såfremt der er plads. Har man kun et begrænset antal dage, er der derfor indbygget en risiko. Derfor var der også mange overvejelser før valget faldt på *Athen* (lige før SAS nedlagde ruten).

Den forlængede weekend var faktisk meget passende til en storbytur, hvor vi kunne nyde solen og varmen i det gamle Athen. Vi boede i centrum lige ved *Plaka'en* og alle de gamle mindesmærker, og vi tilbragte mange timer på *Akropolis* og alle de andre historiske pladser og museer. Der er stemningsfuldt, folk er flinke, og man spiser godt. Og naturligvis kom vi også hjem uden problemer.

I forbindelse med brylluppet i Esbjerg fik vi indpasset en tur til Bjarke og Susannes sommerresidens (campingpladsen) med en fin tur langs Henne å, og senere en tur til Blåvand, hvor HH gav middag. Inden turen til Billund (Ulla havde studietur) nåede vi lige at 'gøre' Skallingen.

Havørnen ved Hostrup sø blev opsøgt, og suppleret med et besøg på *Koldinghus* og *Trapholtmuseet*. (srier som specialudstilling) – begge meget seværdige.

Vi overnattede hos far, men udsigten til en kulinarisk oplevelse på *Fakkelgården* ved Flensborg fjord endte som et antiklimaks, da vi ikke kunne få plads der og troede af '*Grænsekroen*' er en kro. Det er den ikke. Det er nærmest et cafeteria, men vi hyggede os nu alligevel med far og Merete.

Vores argentinske familie ankom i slutningen af juni. Norma havde taget sine døtre Vivian og Cynthia med for at vise dem Danmark og den øvrige familie. Efter en introduktionsrunde i Nord- og Sydsjælland (Kronborg, Frederiksborg, Gisselødt, Møns Klint) førte et ønske om at komme til Norge til en rejse til nord for Bergen, hvor Ulla var med.

Efter svipturen var det planen, at vi i to biler skulle gøre Nordjylland, men desværre brød Emmy's bil sammen, således at hun med kort varsel måtte melde fra. Så er man glad for, at man har en rummelig vogn, for selv om det ikke er behageligt at sidde tre på bagsædet, er det muligt.

Det blev til en tur med højdepunkter som Fregatten Jylland, Rebild, Råbjerg Mile, Grenen og Skagen, Vesterhavet ved Blokhuis, Himmelbjerget og Viborg Domkirke. Der blev også tid til kulinariske oplevelser i f.eks. Blokhuis og på Svostrup Kro ved Gudenåen. Vi boede på fortræffelige vandrehjem, og ikke mindst beliggenheden ved Knuds Sø med udsigt til Himmelbjerget var helt i top.

At vejret så var sol og blå himmel fra morgen til aften, lange lyse og varme aftener var jo en Guds gave at vise det danske landskab frem i.

Familien blev ladet tilbage i Jylland for endnu nogle dage inden de atter vendte tilbage, nu for at flytte domicil til Østerbro. Forinden havde vi dog et storfamiliearrangement med spisning i haven.

Alt i alt var det rart at kunne gøre gengæld efter vores to besøg i Argentina.

I september nåede vi endelig til Sverige. Endnu engang fik vi lokket både far og 'ungerne' med til et rart lille sted, Massahuset, som ligger ikke så langt fra Åttran ved en lille sø. Det var et nyrenoveret torp med masser af plads, men den tørre sommer betød at vi måtte hente det meste vand fra søen.

Det blev i øvrigt vores hidtil største svampeoplevelse: 30-40 kg Karl Johan blev det til. Aldrig har vi set så mange, så store og så perfekte svampe! Turen hjem gik bl.a. langs Åttran, som sidste at være skånes smukkeste vejstrækning – og det er forståeligt. Der var også mange spændende og anderledes oldtidsminder på strækningen, så det var alt i alt nogle oplevelsesrige dage.

Årets sidste rejse går som sædvanlig til London i december. Ulla tager med, og helt tilfældigt vil vi være i London, når Christian og Cathrine tager derover en forlænget weekend, så det glæder vi os til

Renoveringens år

Stort og småt har måttet ses efter for defekter og slidtage.

En ny terrassedør blev resultatet af sidste efterårs indbrud, og et brud på et vandrør til vores varmtvandsbeholder gav os udover natarbejde i en uge hvor vi tørrede 30-40 liter vand op hver tredje time i kælderen en ny vaskemaskine, da den gamle brød sammen af de mange centrifugeringer af vandtunge håndklæder.

Forsikringsselskabet betalte naturligvis for blikkenslagerarbejdet, men også et beløb for vores indsats. Men surt var det – ikke mindst fordi det skete, netop som vi skulle rejse til Madeira.

Senere gik der et vandrør i kælderen, som Birger dog lavede en midlertidig men meget holdbar afhjælpning på, så der skal snart ske en gennemgang af vores rørsystem.

Stuen fik omsider udskiftet den gamle vestvæg af blød masonit med en isoleret gipsvæg. Så måtte der tapetserers om, men det lykkedes at få den oprindelige gamle 'resedagrønne' vægmaling igen, så det er næsten ikke til at se det....

Gulvtæppet var ikke bare gået op i limningen, men gummibagsiden havde forvandlet sig til pulver, så nu er der et lysere heluldent tæppe, som med sine 5 meter kun er samlet under radiatoren.

Klaveret fik en tur, så der kan spilles med fuldt strengeantal.

Raftehegnet, som har stået i 35 år blev pillet ned, og et nyt sat op.

De mursten, der har fungeret som stier i køkkenhavens cirkel blev skiftet ud med rigtige fliser.

De efterhånden ret medtagne fuger på sydturen blev rensset ud og nyfugtet af vores omhyggelige murer.

Vores video stod af lidt før sin tre års fødselsdag, men garantiforsikringen har sikret en ny. Der er derefter håb om, at det udstyr, vi har købt til at redigere vores egne videofilm, kan anvendes problemfrit med den nye maskine. Faktisk har vi haft stor glæde af kameraet i årets løb, så det har overtaget en del af vores diasproduktion.

Og efter at have levet et år uden 'larm' på førstesalen, er der nu installeret et minianlæg, så der kan høres radio, cd'ere og bånd i sofaen.

At der også er blevet en ny siderude, bagrude og forrude sat i Ullas Polo, skyldes i to omgang gement hærværk, som udover vores egen selvrisiko koster tid og ærgrelse.

Spændingens år

Med et par måneders mellemrum kunne både Marianne og Cathrine meddele, at de var gravide. Maianne venter sig i januar, Cathrine i april. Desværre udløste usikkerhed om kromosomfejl hos Flemming og Marianne en lang periode med op- og nedture indtil den endelige beslutning om at gennemføre graviditeten. Ja selv Ulla og jeg måtte stille på Rigshospitalet for at undersøgt om vi havde kromosomfejl (og det havde Ulla faktisk – uden at det i øvrigt skulle betyde noget). Derfor kan det allerede nu siges, at 1998 bliver i b'ernes tegn: børnebørn, bedsteforældre og bryllupper. Ulla har i den anledning fået godkendt nedsat arbejdstid fra februar til juni?

Dyrenes år

Ulla holder nøje øje med fuglelivet omkring os. Det rapporteres, at gæssene i år kom 11.2, at vi har set ørne over Herlev, haft indtil flere besøg af spætter i sommerens løb. Havens bestand af egerne har været to, og de har stort set spist alle nødder, men de er nu hyggelige at have, så pyt.

Lidt mere usædvanligt er det, at Alfred og Amalie i efteråret blev bosat drivhuset. Det er et par rigtig søde dværgvagtler, som Ulla bruger megen tid på at iagttage og tale med.

Alle weekends fra august til november inkl. efterårsferien er gået med at planlægge næste dyreinvasjon. Der er bygget hønsehus og hønsegård efter alle kunstens regler. Der er ført såvel strøm som vand frem til baghaven, så nu er der klar til de planlagte 5 æggeproducenter næste forår.

Og så lad os lige repetere, at foråret aldrig kom, at maj var kold og våd, men at sommeren bragede ned over os uafbrudt fra slutningen af juni og de næste måneder frem med en flot efterårsfinale. Og så var det året med et tropisk juni-ujejr med regn med store oversvømmelser, torden og blæst, der væltede rundt på tag og tæer mange steder (bl.a. i Tivoli).

Hverdagen

ligner sig selv. På mit arbejde har vi haft endnu en organisationsændring, uden at det dog har ændret meget ved mit arbejdsområde. Og der er rigeligt at se til med nye, spændende udfordringer.

Ulla kæmper med at få afsat tilstrækkelig kontortid til at gennemføre de løbende systemændringer ude i lufthavnen, men det betyder ellers at vi nok generelt har haft flere timer sammen i weekends end vi plejer.

Begge biler får endnu et år selv om Ulla var tæt på at lade sig friste af den nye Polo.

Fra 1. juni 1998 skifter vi områdenummer til 4484 4406